

Recensent: Yvonne Vinke

Linda Lubach-de Wit: “Zichtbaar Onzichtbaar – Boek over mijn kind met Autisme”. Uitgeverij Boekscout, mei 2016. ISBN 9789402226287 (Asperger/ Autisme/ Acceptatie/ Communicatie/ Emoties/ PO). Zie ook www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

In dit boek van 76 pagina's schrijft Linda over haar bijzondere dochter met het syndroom van Asperger. Ze hoopt hiermee haar ervaring met andere mensen te delen en hen mogelijk te helpen in hun zoektocht naar wat het syndroom van Asperger met zich meebrengt. Het boek van Linda begint met een kort verhaal over de dag dat haar dochter, Nicky, de diagnose Asperger krijgt op zevenjarige leeftijd. Daarna gaat het boek terug in de tijd en is te lezen over de geboorte en de eerste kinderjaren van Nicky. Hier wordt uitgelegd wat maakte dat Linda dacht dat er iets met haar dochter aan de hand was. Tot slot wordt nog een deel van de periode na de diagnose tot aan het heden besproken.

“De dochter van Linda Lubach-de wit heeft autisme. In dit boek heeft Linda haar ervaringsverhaal opgeschreven. De verschillende emoties die hierbij aan bod komen, passeren allemaal de revue: dankbaarheid en blijdschap, maar ook verdriet en onzekerheid. *Zichtbaar Onzichtbaar* biedt hiermee een herkenbaar verhaal voor ouders die ook een kind met autisme hebben, en die wellicht met hun handen in het haar zitten. De strijd in het gezin, maar ook de gevoelsmatige strijd in het hoofd wordt treffend verwoord in het boek. *Zichtbaar Onzichtbaar* is een autismeboek, waarin omgaan met kinderen met autisme op een positieve manier beschreven wordt.” – Samenvatting www.boekscout.nl

Over de schrijfster:

Linda Lubach - De Wit (39) is kapster en woont met haar gezin in Enschede. Bij haar dochtertje Nicky werd na jaren van zoeken een ASS, het syndroom van Asperger gevonden. Zie ook: <https://www.facebook.com/linda.lubachdewit>

“Al een tijdje liep ik met de gedachte om een boek te schrijven. Het is een ervaringsverhaal over autisme in ons gezin. Een positief boek waarbij alle facetten aan bod komen: dankbaarheid en blijdschap, maar ook verdriet en onzekerheid. Na een jarenlange zoektocht kwam er eindelijk een diagnose die bevestigde wat ik stiekem al die tijd al had gedacht. Nicky was al die tijd Zichtbaar Onzichtbaar...” – www.boekscout.nl

Wat viel op:

Op een hele open manier vertelt Linda over de emotionele rollercoaster die ze heeft doorgemaakt. Waar sommige schrijvers/schrijfsters wellicht bepaalde gebeurtenissen ‘mooier’ maken, lijkt Linda heel open haar gevoelens en gedachtes te delen. Zo staat er een stuk van Linda haar aantekeningen/dagboek in het boek. Dit is een stuk dat Linda had geschreven toen Nicky zo'n 3 jaar oud was. Hierin geeft ze openlijk toe dat ze weleens heeft gedacht dat haar kind niet leuk was, dat ze in haar gedachten al meerdere keren haar kind een tik had gegeven, en dat ze haar kind met kleren en al onder de koude douche zette. Door hier zo open over te zijn geeft het boek echt een idee van hoe het is als je kind autisme heeft.

Citaten:

Blz. 9: “Laat de verlossende woorden alsjeblieft straks gezegd worden, zodat we verder kunnen en weten waar we aan toe zijn. Weten dat we niet meer tussen wal en schip vallen, want zonder een diagnose kom je nergens. Diagnose? Ja, zeker weten! Wij willen ons kind ook geen stempel opdrukken, maar wat we wel heel graag willen is onze ogen niet sluiten en er alles aan doen om ons kind zo goed mogelijk te helpen, zodat ze gelukkig is. Met een diagnose kunnen we haar hulp bieden en zijn er veel meer mogelijkheden voor Nicky en voor ons.”

Blz. 26: “Met twee jaar kon Nicky al heel goed praten, en kletste ze de hele dag door. Wat me toen opviel was dat Nicky woorden gebruikte die totaal niet bij haar leeftijd pasten. Ook de manier waarop ze praatte, deed mij al twijfelen. Het leek net of haar stem heel monotoon was. Ook begon ze zinnen vaak te herhalen. Ik weet nog goed dat we een keer bij de bouwmarkt iets moesten ruilen. We lieten Nicky op de verhoogde balie zitten, en de medewerker die ons toen hielp, aaide haar een keer over haar wangetje, en vroeg aan Nicky hoe ze heette. Nicky bleef strak voor zich uit kijken, en herhaalde steeds in een soort van trance: ik heb nieuwe schoenen, ik heb nieuwe schoenen, ik heb nieuwe schoenen. Tom en ik keken elkaar verbaasd aan en moesten er in eerste instantie hard om lachen. Wisten wij veel! Misschien was Nicky gewoon heel eenkennig aan het worden, of was het even een nieuwe fase.”

Blz. 50: “Wij hadden als uitgangspunt altijd dat je zelf verantwoordelijk bent voor hoe je met je situatie omgaat. Probeer er niet elke dag mee te leven. Probeer de positieve kanten ervan te zien, en leg de nadruk op wat deze kinderen wel kunnen. Leg niet steeds de nadruk op wat ze niet kunnen, of waar ze moeite mee hebben. Voeg daarnaast een flinke dosis humor toe, want wat zijn deze kinderen toch enthousiast en heerlijk impulsief! Doordat ze alles heel letterlijk nemen, ontstaan er vaak grappige situaties. Ik weet nog goed dat Nicky tijdens de lunch een keer een extra pak melk op tafel zette. Ik vroeg haar waarom ze dit deed, en haar antwoord was: “Maar mam, dat andere pak is maar halfvol.” ”

Recensies/Extra:

Enkele reviews www.boekscout.nl:

5/5 “We hebben het boek net gekregen. Ik ben direct begonnen met lezen. Ondanks ik niet echt een lezer ben, kon ik niet stoppen en heb het helemaal uitgelezen. Wat ben ik trots op mijn dochter hoe ze haar boek heeft geschreven. Precies zoals het is. Mijn kleindochter mag ook trots zijn op zulke ouders. Ik hoop dat het boek een handvat mag zijn voor andere ouders”. – Frank de Wit

2/5 “Ik zou het geen geweldig boek noemen. Ik had er veel meer van verwacht”- Lies

5/5 “Het boek is erg prettig leesbaar en moet voor veel ouders met een ‘speciaal’ kind een feest der herkenning zijn. Kortom: heel goed verwoord Linda!”. – Froukje Hulzinga

4/5 “Heerlijk boek waarin ik wil weten hoe het verder gaat... Zeer herkenbaar! Je voelt dat Linda zich als een pitbull ergens in vastbijt! Alles voor haar dochter...maar zeker NIET ten koste van de rest van het gezin. Knap! Humor de sleutel? Ik kan er wat van leren... Top gedaan Linda!!!” – Ellen Schram

In huis aan huis, het nieuws van Enschede, is een stukje geschreven over het boek van Linda: <http://huisaanhuisenschede.nl/nieuws/linda-lubach-de-wit-hield-dagboek-bij-over-autistische-dochter-nicky-1.5977126>